

עין משפט
יד מעורב

(א) ב"ב קלח. (ב) ושיך לעיל במשנה מה: (ג) (ובנתיי ריש: (ד) ושיך לעיל במשנה מה: (ה) ושיך חוס' כתובות נא: ד"ה חמשה וכו' ביתר ביאור: (ו) (לפניו שם ליתא וכן מוכח מחוס' שם ד"ה חמשה שקד חוס' וכו' ד"ה ליתא מחז' וסריחו וכו' ע"ש ונתיי:

גם' בסתנה היאך. ע"י כ"כ
הפס ע"א תד"ה הא דמקריס:

[illegible]

והשכח שהספיד אינו גרבה
אלא מבני חרי וכן מוזק
האשה דכתב לה ואת מוזק
יתבת כביחי וכו' מוזק
הכנות דכתב לה בנן ניקבין
ידיוות לוי מינאי וכו' אשן
גידות אלז מוסכים בניה
מפני חיקון העולם סי' מפני
חוקן הלקחות ואמרין מט
אמר עולא אריל לפי שאין
כתובין סי' מיקל למחני כגון
(6) דכתב ליה אתחיות על
השכח ועל הפירות אלא כתב
לו אני מוכר כל שדה זו
באחריות וכל כתב לו אנא

תומיון שאמרו גדולים וא"צ לומר קטנים "בין
לשבעה בין יליבויות: אין נפרעין מנכסם
משועבדים במקום שיש בני חורין: בעי
רבי אהרבי בר אמי * במתנה ה"א תקנתא
הוא דעבוד רבנן משום פסידא דלקוחות אבל
מתנה דליכא פסידא דלקוחות לא או דלמא
מתנה נמי אי לא דאית ליה הנאה מיניה
כ"א ייבוי ליה מתנה והלכך כי פסידא
דלקוחות דמי א"ל מר קשישא בריה דרב
חסדא לרב אשי ת"ש ¹⁶שכיב מרע שאמר
תתנו מאתים זוז לפלוני וג' מאות לפלוני וד'
מאות לפלוני אין אומרים כל הקודם בשטר
וכה לפיכך יצא עליו שט"ח גובה מכולן אבל
אם אמר תנו מאתים זוז לפלוני ואחריו לפלוני
ואחריו לפלוני אמרים כל הקודם בשטר וכה
לפיכך יצא עליו שט"ח גובה מן האחרון אין
לו גובה משלפניו אין לו גובה משלפניו פניו
ואע"ג דקמא בינונית וכתרא ייבונית מייבונית
גבי מבינונית לא גבי ש"מ יבמתנה נמי עבוד
רבנן תקנתא הכא במאי עסקינן בבעל חוב
הוא תנו קאמר תנו בחובי וליחזי שטרא
ימאן קדים דליכא שטרא והא כל הקודם
בשטר קאמר בשטר פקדתא ואב"א אפילו
מתנה נמי ולא קשיא מאי גובה מן האחרון
אין נפסד אלא אחרון ואב"א דשוו כוליהו
להרדי: אין מוציאין לאכילת פירות: מאי
שטעמא אמר עולא אמר ריש לקיש לפי שאין
כתובין אמר ליה רבי אבא לעולא והא מזון
האשה והבנות דכמאן דכתיבי דמו וקתני
אין מוציאין א"ל התם מעיקרא הכי אתקון
כתובין הן אצל בני חורין ואין כתובין הן אצל
משועבדין וכן אמר רבי אסי אמר ר' יוחנן לפי
שאין כתובין אמר ליה רבי זירא לרבי אסי
הא מזון האשה והבנות דכמאן דכתיבי דמו
וקתני אין מוציאין א"ל מעיקרא הכי אתקון
כתובין הן אצל בני חורין ואין כתובין הן אצל
משועבדין ר' חנינא אמר "לפי שאין קצובין
איבעיא להו לרבי חנינא קצובין וכתובין בעי

אין אומרים כל הקודם בעשר. זואה
זכה ליקדם שגל יטלו אחרונים אל
זה ששיר הראשון שלם יחקר של
ימלאו שם כל ק' לא יהיה נפסד
הראשון הא לא אחריו דכיון דלא
אמר אחריו לפלוני לאו דוקא אקדמיה
אלא שאי אפשר להוציא שני דברים
כחדא: יא עליו שער חוב. כל הית
לחזר שגבו אליו: גובה מכולם.
כלומר כולן נפסדים בדבר איש איש
לפי מחקן בעל ארבע מאות נפסד
יותר מפרטין שדיון לחזור ולהלך לחזר
שיפרע לזה מחקן של אחד מהם
ששם יא עליוס חוב של מנה חולקין
אותו לתשעה מחקים וישלם זה ב'
מחקין וזה שלשה חו: ד' גובה כל
האחרון. שפילוי יא שט"ח קודם
שגבו הן וגבה בעל חוב את חובו
היה הראשון לזואה קודם לגבות את
הגמלא עד שיגבה כל חובו ואחריו
יטול שני והשלישי יפסד והשתמ' לא
לא שגל: אין לו. אין בשל אחרון
כדי חיוב העשר: מויבורים גבי.
מתבאר דלמחר דקמא קדים ואמח
ליה כשנשטענדיז על מחילה קודם
שחמר ואחריו לפלוני היו שלי
משעבדים והשאר בני חורין והטול
דיק עתה הלקן תבאר שכל דיק
אלתא במתנה מני אחרין אין נפערין
מנכסים משעבדים במקום שיש
מנו: כבעל חוב. חוקן שחמר עליהם
בין להסך קר וכן מליש היו: וליחוי
שטרא. דהלואה דמאן קדים תמאי
אוליין תמר דקדים ותמאור דזואה אי
גבי ברישא כי לא אמר ואחריו תמאי
נמי מכולם: דליא שטרא. דהלואה
דמלוה על פה הוי: פקדמא.
זואה: ואי בעים אימא. לעולם אי
קמא ציטונים ובתרא ויבורים מקמא
גבי דסקיל דיניה ולא אמר במתנה
אין נפערין מנכסים משעבדים במקום
שיש שני חורין ותמי גובה מן האחרון
אינו נפסד אללא אחרון די מני גבי
מקמא חזר על האחרון וגובה ממנו
דלמא ליה לימא דן למשקל מתמאי:
ואי בעים אימא. דוקא גובה מן

האחרון קאמר ואפילו הכי לא תפסוט מינה דאין נפרעין כ"י והכ"ה
נבא פסקין דשו כולו קרקעות או כולן בינונים או כולן יבוצים
או כולן עריות: לפי שאין כחוצין. הפירות הללו כשנכתב שטר
בכרית הקרקע הנולה עדיין לא היו ולא כתב בשטר אלא כמות
מכר הקרקע פלונית לפלוני ככחצות הלך דמי הקרקע הוו כמלה
בשטר להחזיר לאחריו עליו אבל דמי הפירות היו כמלה על פה
אין טרפי המשעבד ואף על גב דכתב ליה אלא איקום ואשפי זבנא
ואין אינון ועמליהון נאמחיהון ופירי דיהוון אהני לאמחיהון ככחצות'
ולויגני מניי הוא אלא המשעבד לא דעתהא דמלה בשטר טרפא
ממשעבד משום דמאי ליה קלא ולהך כחציה ליה קלא דבשלמא
על הקרקע נסיק קלא פלוני מכר לפלוני וקיבל עליו אחריות אבל
על הפירות שאין עדיין בשעת מכירה יין קול יולא: כפאל דכחציה
דמי. דתנאי בית דין הוא ומשנתם יין קול יולא שהוא משעבד ליה
דמתן לא כתב לה בגן עוקרין יבוצי ליי מילאי כ"י וזאת תשאל יתבא
בבית כ"י חייב שהוא תנאי יבוצי ככחצות בפרק גערה (דף ג' ע"ב):
מעיקרא לכ"י איסקן. מנא ב"ד כך היה שיהו כמובים אלא בני חורין
ולא יכו חסונים ככמובים אלא משועבדים לפי שאין לך אדם רואה
ליקח שדה מחבירו אם מוזן אשמו וזבניו חסרים עליו עולמים:
הענין

זיבוירית. וא"ת נשבעה
 אפי לשמר נפיק שוס
 יתומים אלא אס כן רנית
 הודס ומת לרב הונס לשמר
 תומין שאמרו גדולים
 לשבועה בין זיבוירית
 משועבדים במקום
 יב אחדבי בר אמי
 חנה דעובד רבנן משוש
 חנה דליבא פסידא
 חתנה נמי אי לאו ד
 לא ידיב ליה מתננ
 לקוחות דמי א"ל
 חסדא לרב אשי ת"ל
 מאתים וזו לפלוג
 מאות לפלוג אי אומ
 לכה לפיק צא עליו
 אם אמר תנו מאתים
 אחריו לפלוגי אומרים
 לפיק צא עליו שט"ו
 גובה משלפניו אין
 דקמא בינוית ו
 מבינוית לא גבי
 רבנן קתנא הכא גבי
 תנו קאמר תנו
 קדים דליבא ש
 קאמר בשמר
 חתנה נמי ולא קשיא
 נפסד אלא אחר
 תדר: מוציאין
 שמעמא אמר עולא אמ
 בחובין אמר ליה רבי
 האשה והבנות דכמא
 מוציאין א"ל הת
 בחובין הן אצל בני חור
 משועבדין וכן אמר רבי
 שאין בחובין אמר ליה
 מהא מזון האשה והבנ
 קתני אין מוציאין א"ל
 בחובין הן אצל בני חור
 משועבדין ר' חנינא א
 איבעיא להו לרבי הלוי

יְתוֹמִין שאמרו בו' בן אֲשֻׁבֵּוּעַ
היכי משכחת לה בקטנים לרבי
היתומים (ענין דב. כג.) לון נוקקין לנכסי
אוכלת בהם ונשלמה בזכרית משכחת לה כש
דמשום דררי אכל שטותה לילא ולר"מ
דמפרש דדוקא שותפות אמרו חכמים
(סנהדרין ד. ג:) דלחפור לשטות
העובד כוכבים שמה יתמינו לו עושה
אכל אם כבר נתחייב מותר לקבל
הימנו כדי להזיל מידו וקרא דמימי
לא ישמע על פין (שמות כ.) אסמכתא
שעלמא דקרא ישראל איירי אחי
שפיר דליכא ללוקמי בשטר שיש לו
רביה ונעובד כוכבים שקיבל עליו
לדון דיניי ישראל אכל לפי מה שפי'
רבינו שמואל דלחפור לקבל הימנו
שטותה מק"ו דשותפות קשה וי"ל
דמיירי בגר חושב שקיבל עליו שלא
לעבוד עבודה כוכבים אי נמי דמקוץ
לה יירושלמי דכוכבים איסורא כשערב
לו מן העובד כוכבים וקיבל העובד
כוכבים להפרע מן החייב מחילה דלי
אזל הכי העובד כוכבים כחזר ערעא
לילא ואסור דלאמרנין כחזרו ערעא
(בימ ד. עא.) אי נמי כר' יוחנן דלחפור
נוקקין לכתובה: **תנן** מאתים וזו
בו. דוקא כבי האי גוונא שטין נטמן
להם כזוהי אכל אלא חזירות נמי להם
כזוהי פקילו כלל החזירות נמי להם
הקודם כשטר וזה מדלא אמר חזר שש
מלאח פלגונו ופלגונו ופלגונו ש"מ
הלקדמים נתמון: **גובה** שובלים.
נגאלה דכל אחד נמי לפי חלקו דלאשכח
גבי כבוד דנותן פי שטין ורבינו
חננאל דימה לממסין דפי' מי שהיה
נשוי (במנות דג.) וגרלה שיש חלקן:
א"ע דקמא בינונית. דקמא קמא
דמאי קא סלקא דשמיין
דמקשה דלא מפרש דלון נפסד אלף
אחרון ורבי ירשא דקמתי גובה מכולם
על כרחי' דלון לפרש נדפסדיס כולם
דהתם פשטיו דסקיל בינוניות:
שמע מינה במחנה נפי' עבוד
רבנן תקנתא. דלע"ז דלא
לחלק בין ממנה שפי' מרע עשר
ממנות דלא מסיק דאשעיה דמית
והיכי לו נכסיו דלאמרנין לעיל דלא
מסיק דאשעיה מלוה דמית ליה ואין
כא' נעילת דלת לא מחסדר ליה לחלק
אי נמי הכא בממנה מתקנת דלוקא

חוב. ומהכל משמע דבע"פ
ימי יאל עליי שטר חוב כר
ידם בשטר קאטר. ר' א
פקדנה לדינא לאספון
לת פירות. נפרק וערה
שומרכין ומנא ושיר הכא
אין בחובין. פי' בקונטרס
יגן קין כותב ללוהק אנא
שפחטון (וסידי דדברו
ת כמאן דכתיבי דמי לאו
ימי דננות ומי מי לא
שה אדמידי
לא לא מנעני
מר דהשתא לית ליה הא
איכא למישל לגררי והכא
ב' חגיגה קצובין ובחובין
יגן ובחובין בעי לאו:
אלו

כחמות נראה: **הבא** נבאין עסקינן בבבא
למותר שקדם ונבא מה שגבס לא גבס דקמ
וכן הלכה במקרקעי: **ואי** זה השקט
בממנה איירי וינא דפשיטא לאירי בעל
בשטרט לחמיה: **האין** בוציאין **אבא**
(כחמות דף נ"א): מילא חמשה גזיין קן המ
והתם ואע"ג דהתם נמי חמשה: **לר"ש** א
א"ע"ג דבפ"ק דבבא מילא דף ע"ט. א) אמר
איקוס ואשפי זבנה אלן ארען עומלין
מ"מ כיון דבשעת כמיבה לא היו עדיין שום
לפי זה הא דפריך ואל מוון האשם והבגני
בבנת פריך אלן מהאש שילא בעול א
עסקינן דלאו צולל גטון דגיר
בתובין הן אצ"ל בני חורין. ואל"מ לח
לחפסה דלאמרעין לקמן ויש לה
שינוא אי נמי לקמן דמוק לה בקט מידו
לא מיירי כקט מידו וליכא למיחש לגררי: ר'
בעי. אריס לקמן לביבא מילא ליה אי קלן

ומגור לחסמי מפי שרוא
 לחבר לרקק באי שרשמי לוקח מהרוא שרה ליה שבה ומצא בין בגול
 שיה טורח לא חסר וריתן תוראש לא שיקח שרוא אומר לו איילא מה שנה
 (ליה) תוראש ומשכבת וריתן טורח ממנו לוי חרית נותן לו התרמאט לולס לו
 שקית שעבדי אבל הגול טורח השבה ומחזיר לו התרמאט אם השבה מרובה על זה
 ויה ירין קן שאין לו לטורח אלא שני לוי אחיר וריתן ידחה התרמאט לו וז' אל
 נענעה לשבה בישת ישר לו התרמאט אבל בעי' בחבורו הוא טורח קל ואינו נענע
 אבל הגול ורשק ממנו על הפירוש שאמנה לו שבה בעי' דארבין וטורח
 שעתן על דארבין ממנו שיהיה לו בחירות קהן על שבה נביח מנסים שסעדי

(א) ז"ל כגון דלח כחב ליה יסוי ודלח כפרשיי, כו' ז"ל לא גבי חלל חבני חרי וסוי.